

Sygn. akt II Cz 820/13

POSTANOWIENIE

K., dnia 26 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Wojciech Vogt

S.S.O. Barbara Mokras

S.S.O. Janusz Roszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2013 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku K. M. (1)

z udziałem A. M.

o ograniczenie władzy rodzicielskiej A. M. nad małoletnimi D. i K. rodz. M.

w przedmiocie zażalenia uczestniczki postępowania A. M.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim z dnia 7 sierpnia 2013 r., sygn. akt III Nsm 223/12

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

Sygn. akt II Cz 820/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 sierpnia 2013 r., sygn. akt III Nsm 223/12, Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim odrzucił zażalenie uczestniczki postępowania A. M. na postanowienie Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim z dnia 16 lipca 2013 r. w przedmiocie uchylecia postanowienia zawartego w wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim z dnia 17 czerwca 2013 r. zasądającego od wnioskodawcy K. M. (2) na rzecz pełnomocnika uczestniczki postępowania zwrot kosztów zastępstwa procesowego oraz zmiany postanowienia o obciążeniu kosztami postępowania Skarbu Państwa w ten sposób, że orzekł, iż każda ze stron ponosi koszty postępowania w zakresie przez siebie poniesionym.

W uzasadnieniu niniejszego rozstrzygnięcia wskazał, że zaskarżone postanowienie zostało wydane na podstawie art. 359 § 1 k.p.c. i z tego względu nie podlega ono zaskarżeniu, a tym samym wniesione zażalenie jest niedopuszczalne i podlega odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła uczestniczka postępowania A. M. zarzucając jemu naruszenie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. poprzez przyjęcie, że przedmiotowe zażalenie jest niedopuszczalne, mimo że dotyczy bezpośrednio zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego.

W oparciu o ten zarzut skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie przedmiotowego zażalenia do rozpoznania przez Sąd II instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Nie można podzielić poglądu Sądu I instancji, że zaskarżone postanowienie nie podlega zaskarżeniu. Wbrew stanowisku Sądu Rejonowego podstawę zaskarżenia przedmiotowego rozstrzygnięcia stanowi przepis art. 394 § pkt 9 k.p.c., przewidujący implicite zaskarżalność postanowień w tym przedmiocie. Użyte w tym przepisie określenie „w przedmiocie”, ustanawia dopuszczalność zażalenia na wszystkie poddane zaskarżeniu orzeczenia, a więc uwzględniające i oddalające wniosek (żądanie), reformatoryjne, kasatoryjne o charakterze reformatoryjnym, a także orzeczenia odrzucające wniosek i umarzające postępowanie (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1959 r., I CO 12/59, OSN 1960, nr 2, poz. 55; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2013 r., I CZ 22/13), a więc także na uchylające, a przede wszystkim zmieniające postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 14 lipca 2013 r., które stanowi przedmiot zaskarżenia zażaleniem z dnia 23 lipca 2013 r.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji postanowienia.